

Det er en udbygning, som regeringen har aftalt med kommunerne op gennem halvfemserne.

Dertil kommer, at der kontinuerligt flyttes opgaver fra den statslige sektor til den kommunale. Ikke meget, men det er retningen.

En af de større omlægninger skete i 1999, da opgaven med integration af flygtninge blev flyttet til kommunerne. Senest har amter og kommuner også overtaget ansvaret for lokalbanerne samt de tidligere statshavne.

I de senere år er der også foretaget tiltag, som er gået den modsatte vej, og som har været nødvendige for at opretholde og udvikle kvalitet og af rationaliserings hensyn.

Et eksempel er strukturtilpasningen, der er sket i forsvaret. En strukturtilpasning, som først og fremmest er blevet foretaget af overordnede, jeg havde nær sagt samfundsmæssige hensyn, men vi skal vel endda strække os videre og sige internationale hensyn, fordi vi bl.a. har ønsket at styrke Danmarks internationale bistand i krisesituationer.

Men samtidig blev der i den omstrukturering også taget vidtgående, meget diskuterede og belyste regionalpolitiske hensyn. Langt størstedelen af personalereduktionen i forsvaret fandt således sted i hovedstadsområdet.

Som statsministeren og indenrigsministeren beskrev det her fra talerstolen for mindre end 2 måneder siden under en forespørgsel om nogenlunde det samme emne, så står vi næsten altid i en situation, hvor vi skal tage hensyn til, hvordan vi mest effektivt kan tilvejebringe den bedst mulige service for borgerne og samtidig sikre et bæredygtigt grundlag i alle egne af landet. I disse afvejninger tæller regionalpolitiske hensyn, og det skal de også.

Som det er fremgået, er det ikke ved oprettelse af statslige arbejdspladser, der flyttes meget af betydning. Men hvad så med flytning? Her er vi ofte i en situation, hvor vi taler ud fra fornemmelser snarere end viden. Min indledning turde illustrere dette.

Før man altså skal skride til at konkludere noget endeligt på nogle områder, er det nødvendigt med et helt andet og gedigent beslutningsgrundlag. Det bør vi skaffe os, så vi kommer fra fornemmelserne til viden.

Som illustration vil jeg blot nævne, at en kommune som Frederikshavn, som jo står forespørgeren meget nær, det tør jeg vist godt sige, eksempelvis har en højere andel af statslige arbejdspladser end Københavns Kommune. Blot

for sådan at rokke lidt ved måske vante forestillinger.

Der er altså ikke nødvendigvis en positiv sammenhæng mellem andelen af statslige arbejdspladser og et områdes vækst og velstand og glæde.

Derfor må vi i høj grad også se på andre og mere kraftfulde instrumenter til at skabe udvikling i hele Danmark. Her vil jeg tillade mig at nævne fra en netop offentliggjort undersøgelse fra Statens Jordbrugs- og Fiskeriøkonomiske Institut i samarbejde med det førnævnte AKF, at: Et centralt spørgsmål i den danske regionalpolitik må derfor være, hvilke muligheder der er for at mobilisere en videre erhvervsudvikling i landkommunerne, som bringer disse kommuners erhvervsstruktur nærmere i retning af produktion og til fremtidens lukrativt ekspanderende markeder.

Det er en undersøgelse, der handler mere specifikt om landkommunerne, og som i øvrigt fortæller om en meget spændende udvikling dér, men som også peger på, at det er en udvikling, som ikke nødvendigvis er så forventelig i det fremtidige. Og derfor denne understregning af, at det er erhvervsudviklingen, der er den helt afgørende nøgle.

Den store vækst, som Danmark har oplevet siden 1993, er kommet hele landet til gode, også ydreområderne. Der har været et betydeligt fald i ledigheden i alle regioner siden 1993, og samtidig er der sket – det er nok så væsentligt, det skal man jo bruge gode tider til – en indsnævring af de regionale forskelle.

Regeringen har gennem de seneste måneder i flere oplæg præsenteret sin overordnede strategi for at fastholde den positive samfundsudvikling i de kommende år. Det er en strategi, hvor hensynet til en balanceret udvikling i hele landet spiller en stor rolle.

Det er samtidig en strategi, hvor den statslige aktivitet i kommunerne ses bredere end blot antallet af statslige arbejdspladser, og her vil jeg blot i overskriftsform nævne nogle af de helt afgørende initiativer.

Med redegørelsen »Investeringer i Danmarks fremtid« har vi peget på, hvordan vi både får kvaliteten af samfundet gjort bedre og får taget hensyn til udviklingen i hele landet.

Jeg kan nævne den erhvervsstrategi, som regeringen har fremlagt under navnet dk21, der i høj grad har store regionale indsatsområder. Så vil jeg nævne Erhvervsministeriets med flere ministeriers samarbejde med amter og kommuner i